

lige Punkter adskiller sig fra de bestaaende, og da Udviklingen med Hensyn til Creditforeninger i vort Land er den, at der bliver mere og mere Trang til Laan paa den Maade, at det bliver mere og mere almindeligt, at Laan, der gives i faste Eiendomme, gives gjennem Creditforeninger, var man nu kommen til et saadant Tidspunkt, at det kunde være naturligt, at Creditforeninger oprettedes efter Folks eget Ønske, eftersom der er større eller mindre Forskjelligheder i Henseende til de Laans Beskaffenhed, som Creditforeninger overhovedet indlade sig paa. Vi have meent, at der ikke kunde være nogen Anledning til at nægte de engang for slige Foreninger vedtagne Begunstigelser til en Creditforening her i Stiftterne, som omfatter Landeiendomme alene. Det har heller ikke været vor Anskuelse — hvad ogsaa muligviis nogle Dyringer af Mindretallet kunde give Anledning til at antage, — at udtale os om, hvorvidt Kjøbstadeiendomme give bedre Pant end Landeiendomme, eller omvendt. Det har blot været vor Mening at udtale, at vi ikke finde, at der er nogen Anledning til at lægge nogen Hindring i Veien for, at Enhver, efter sin Anskuelse, kan søge derhen, hvor han helst maatte ønske.

Seg skal herefter gaae over til at gjøre et Par Bemærkninger, som mere absolut ere foranledigede af den Motivering, som er fremkommen fra det ærede Mindretal. Mindretallet har om den Anskuelse, jeg nylig har tilladt mig at præcisere, ytret, at det vilde være urigtigt at stille Kjøbstads- og Landbeboere ad, ja, Mindretallet troer endogsaa, at dette kunde være skadeligt i politisk Henseende. Seg skal udtale, at jeg troer, at dette er en aldeles feilagtig Opfattelse. Det kan være urigtigt at stille Lands- og Kjøbstadbeboerne ad i saadanne Sager, der berøre Forholdet til Staten, det vilde være urigtigt at lægge Byrder paa den ene, som man ikke i samme Grad lagde paa den anden, eller at give den ene Rettigheder, som man ikke paa samme Maade gav den anden, og dette kunde frembringe politisk Fare; men det forekommer Udvalgets Fleertal, at der ikke kan være nogen Fare ved at give Frihed paa et Omraade, som i Grunden er aldeles privatøconomisk, at tillade Enhver at gaae til den

Creditforening, som han ønsker at gaae til. Man adskiller ikke derved By og Land fra hinanden, thi den Deel af Lands- og Bybeboerne, der i dette private økonomiske Forhold har Lust til at gaae sammen med hinanden, vedbliver ligesuldt at kunne gjøre det. Naar Mindretallet har udtalt det Uheldige ved en almindelig Concurrence, skal jeg blot, foruden hvad jeg allerede har sagt, tillade mig at anføre, at en almindelig Concurrence meget snarere kunde siges at være fremkommen, da man stiftede en Creditforening af aldeles samme Beskaffenhed som Stifternes for Byens Stift alene. Derimod er det ikke nogen absolut Concurrence, naar der oprettes en Creditforening af en ganske anden Beskaffenhed, end dem, der tidligere eksistere.

Æfterat Udvalgets Fleertal saaledes først havde klaret sig Spørgsmaalet om Lovens Fremme i Almindelighed, forelaa altsaa, hvorledes man overhovedet skulde redigere Loven, og da forelaa der fra Begyndelsen af det, der ogsaa er omtalt i Udvalgets Betænkning, det, om man skulde indlade sig paa at sanctionere Statutterne i deres Heelhed. Vi maatte saa meget mere komme ind derpaa, som en saadan Anskuelse var udtalt her i Salen, men jeg haaber ikke — og skal derfor ikke indlade mig videre derpaa —, at der mere, blot efter det Par Ord, der herom ere udtalte i Betænkningen, skal være nogensomhelst Tvivl tilbage om, at Udvalget har valgt den rette Vej, nemlig kun at foreslaae, at der slaas fast ved Lov saadanne Bestemmelser, som kunne siges at være af særegen Betydning for Creditorerne, der ikke have nogen særskilt Repræsentation, og tilmed af en saadan særegen Betydning for dem, at man kan sige, at Bestemmelser, ogsaa have Betydning for hele den offentlige Credit. De Bestemmelser, vi derfor have troet at maatte tage, have været tredobbelte, deels saadanne, som overhovedet sætte Staten gjennem Indrevisministeriet istand til at kontrollere hele Forningens Virksomhed, hele dens Bestyrelse og Administration, og endelig hele dens Regnskabsvæsen, deels saadanne, som gaae ud paa at sikkre, at der altid er en Reservesfond tilstede, som efter Omstændighederne maa anses at være fuldt betryggende, og endelig har man til